

Publisert: 17.1.2020

Har du spørsmål om rusmiddeltesting?

Da kan du kanskje finne svar i denne Rettledningen som en arbeidsgruppe fra Norsk forening for klinisk farmakologi nylig publiserte på Farmakologiportalen.no.

Da kan du kanskje finne svar i denne [Rettledningen](#) som en arbeidsgruppe fra Norsk forening for klinisk farmakologi nylig publiserte på Farmakologiportalen.no.

Rusmiddeltesting er et komplisert felt som reiser mange spørsmål. Skal man teste i blod eller urin? Hvordan skal prøven tas og sendes? Skal medisinsk eller sanksjonær prøveprosedyre følges? Hvilke substanser skal det testes for, og hvor ofte eller lenge skal testingen pågå? Og sist, men ikke minst, hvem skal betale? Helsedirektoratet ga i 2014 ut en faglig veileder (IS-2231) som besvarer en del av disse spørsmålene, og alle som driver med rusmiddeltesting bør være godt kjent med innholdet i veilederen (1).

I det nasjonale fagmiljøet for legespesialiteten klinisk farmakologi opplever vi at det er stor variasjon i praksis rundt rusmiddeltesting. Dette kan skyldes mangel på kunnskap, men også et regelverk med rom for fortolkninger. Norsk forening for klinisk farmakologi ønsker å bidra både til økt kompetanse og en mer ensartet nasjonal praksis hos alle som er involvert i rusmiddeltesting. Vi har blant annet derfor utviklet informasjonsvideoer «[Rusmiddeltesting - kort forklart](#)» som er tilgjengelige på Youtube og på vår nettside [Farmakologiportalen](http://Farmakologiportalen.no) (2). Videre har en nasjonal arbeidsgruppe jobbet med å harmonisere fortolkningen av regelverket, slik at rekvirenter skal få så like råd som mulig over hele landet. Resultatet av dette arbeidet er nå også tilgjengelig på [Farmakologiportalen](http://Farmakologiportalen.no) i form av en søkbar [Rettledning om rusmiddeltesting](#) (3).

Rettledningen utdyper mange punkter fra IS-2231 slik vi i fagmiljøet har fortolket de. Den er ikke ment som en erstatning for, men et tillegg til veilederen. Én vesentlig oppklaring i rettledningen er at forskjellen mellom indikasjon for prøvetaking og prøveprosedyre tydeliggjøres. Dette er et viktig skille da det kun er utgifter for prøver tatt på medisinsk indikasjon som er berettiget refusjon fra Helfo ([tabell 1](#)). I rettledningen omtales først generelle aspekter som besvarer vanlige spørsmål om rusmiddeltesting, og deretter berøres ulike problemstillinger knyttet til blant annet barnevernssaker, LAR-pasienter, gravide og førerkortsaker.

Vi håper rettledningen kan være nyttig for alle som er involvert i rusmiddeltesting, og minner om at man kan kontakte klinisk farmakolog i aktuell helseregion ved ytterligere spørsmål ([kontaktinformasjon](#)).

Referanser

1. Helsedirektoratet. [Prosedyrer for rusmiddeltesting](#) (IS-2231). (Sist oppdatert: (2014).
2. Bjånes TK et al. Rusmiddeltesting - kort forklart. Tidsskr Nor Legeforen 2019 doi: 10.4045/tidsskr.18.0920.
3. Rusmiddeltesting. <http://www.farmakologiportalen.no>. (Sist oppdatert: 6.januar 2020).